

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 688/2021-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ktorou napáda postup Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. Rvp 595/2019, takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a**.
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Z neúplného podania doručeného ústavnému súdu 16. októbra 2019 a následného šetrenia ústavným súdom vyplýva, že sťažovateľ podal na ústavnom súde ústavnú sťažnosť proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaniach sp. zn. 24C/86/2007 a sp. zn. 24C/152/2008, ako aj Krajského súdu v Bratislave.
2. Podanie sťažovateľa bolo na ústavnom súde vedené pod sp. zn. Rvp 595/2019 a vybavené sudkyňou ústavného súdu JUDr. Laššákovou odložením zo 17. apríla 2019 s odôvodnením, že ho nemožno posúdiť ako návrh na začatie konania pred ústavným súdom. Odloženie veci bolo sťažovateľovi doručené 23. apríla 2019.
3. Dňa 19. augusta 2019 bolo ústavnému súdu doručené kvalifikované doplnenie ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], ktoré bolo priradené k č. k. Rvp 595/2019. Sudkyňa ústavného súdu JUDr. Laššáková oznámením zo 4. septembra 2019 upovedomila sťažovateľa, že vo veci sp. zn. Rvp 595/2019 už nie je možné konať, pretože táto vec bola skončená 17. apríla 2019 odložením podania podľa ustanovenia § 53 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZUS“). V predmetnom oznámení sudkyňa ústavného súdu uviedla, že „V prípade Vášho presvedčenia o skutočnosti, že Vaše základné práva a slobody boli porušené,

je potrebné podať novú kvalifikovanú ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanoveniami § 39, § 43, § 123, § 124 a 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.“.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ napáda postup ústavného súdu v uvedenej veci tým, že mu vyčíta neprerušenie konania pre účely odstránenia nedostatkov podania a odloženie veci.

5. Sťažovateľ podal námietku zaujatosti voči všetkým sudcom ústavného súdu, pretože sa dopyčul, že na prednáškach a odborných seminároch je označovaný za príklad sťažovateľa, ktorý si urobil z ústavných sťažností zárobkovú činnosť. Podaním zo 4. júna 2020 vzal sťažovateľ námietku zaujatosti späť voči všetkým sudcom ústavného súdu okrem JUDr. Laššákovej.

6. Sťažovateľ ďalej požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom z dôvodu nemajetnosti, keďže sa ako odsúdený nachádza vo väznici v [REDACTED] kde jeho priemerný mesačný príjem predstavuje približne sumu 100 eur. Sťažovateľ má naďalej dlhy vo výške 60 000 eur, a teda nemá finančné prostriedky na úhradu právneho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

7. Sťažovateľ sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Sťažovateľ žiada vyslovenie porušenia označených základných práv a práv, priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 20 000 eur od Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „MS SR“), ktoré je označené ako odporca, zároveň žiada o ustanovenie právneho zástupcu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd sa prednostne zaoberal žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie advokáta.

9. Predpokladom pre vyhovenie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 ZUS je potrebné kumulatívne splniť tri podmienky: a) existencia žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, b) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť a to, že c) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

10. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak je okrem iného daná právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti, ústavná sťažnosť nie je ani zjavne neopodstatnená alebo ústavná sťažnosť nie je neprípustná.

11. Z vyžiadaných informácií od Okresného súdu Bratislava I, Okresného súdu Piešťany, Okresného súdu Trenčín, ako aj MS SR a z vlastnej rozhodovacej činnosti (napr. III. ÚS 544/2014, III. ÚS 139/2015, III. ÚS 430/2015, III. ÚS 618/2015, I. ÚS 303/2015, I. ÚS 577/2016, II. ÚS 83/2017, I. ÚS 255/2017, I. ÚS 642/2017, I. ÚS 514/2017, I. ÚS 572/2017, I. ÚS 25/2018,

III. ÚS 233/2018, IV. ÚS 310/2018, IV. ÚS 109/2020 a III. ÚS 118/2020) zistil, že sťažovateľovi bolo od roku 2015 priznané a aj vyplatené finančné zadost'učinenie v celkovej sume 22 000 eur. Na základe uzatvorených zmierov v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) (napr. č. 63143/11 z 20. 9. 2016, č. 33395/17 z 23. 11. 2017 a č. 59097/17 z 12. 4. 2018) bola od roku 2015 sťažovateľovi priznaná a vyplatená náhrada nemajetkovej ujmy v sume 12 300 eur. Zo starších rozsudkov ESLP, napr. rozsudok č. 31827/02 z 13. 12. 2011, č. 11686/10 z 31. 5. 2012 a č. 13439/10 z 2. 10. 2012, boli sťažovateľovi priznané náhrady nemajetkovej ujmy v súhrnnej sume 22 600 eur.

12. V tejto časti ústavný súd uvádza, že finančné zadost'učinenie má povahu peňažnej kompenzácie za porušenie základných práv sťažovateľa, ktoré ústavný súd priznáva v situácii, keď nápravu a dôsledky tohto porušenia nie je možné dosiahnuť inak. Ide teda o poskytnutú náhradu za už porušené právo (ujmu na základných právach) a jej vyplatením sa len kompenzuje toto porušenie, pretože je to slušné a iný spôsob nápravy nie je k dispozícii, resp. nie je pre plné odškodnenie sťažovateľa postačujúci. Ide o náhradu morálnej ujmy, a teda primárne ide o satisfakciu za ujmu, ktorú sťažovateľovi spôsobil štát.

13. Inými slovami možno povedať, že po vyplatení finančného zadost'učinenia by mal byť sťažovateľ, ktorého ujma na základných právach bola takto odškodnená, v podstate v rovnakej alebo porovnateľnej situácii, ako keby náhradu nedostal (III. ÚS 360/2020).

14. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nebral zreteľ na príjem sťažovateľa, ktorý získal priznaním primeraného finančného zadost'učinenia v predošlých konaniach pred ústavným súdom, resp. konaniami pred ESLP. Tým ale sťažovateľ, u ktorého sa nezistili iné majetkové aktíva, splnil len jednu z podmienok na ustanovenie advokáta ústavným súdom.

15. Podľa § 55 písm. c) ZUS „*Návrh na začatie konania je neprípustný, ak navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu...*“.

16. Sťažovateľ napáda postup ústavného súdu, resp. namietané konanie, ktoré bolo uzavreté 23. apríla 2019, t. j. dňom doručenia odloženia podania sťažovateľovi podľa § 70 ods. 1 ZUS. Odložením vybavuje ústavný súd podanie, ktoré nemá povahu návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, preto odloženie nemôže byť rozhodnutím. Doručením podania, ktoré nie je návrhom na začatie konania, nemôže konanie ani začať (§ 41 ods. 2 ZÚS); následne sa preto nemôže ani rozhodovať. Odloženie podania predstavuje administratívne vybavenie podania, ktorého (keďže nie je návrhom na začatie konania) vybavenie môže spadať do právomoci iného orgánu, no ústavnému súdu ZÚS neprikazuje postupovať v „klasických“ intenciách Civilného sporového poriadku, teda zastaviť konanie a postúpiť vec orgánu vybavenému právomocou.

17. Z uvedeného je s využitím postupu analógie zákona zrejmé, že sťažovateľ napáda taký postup (ústavného súdu), ktorý zákon vylučuje z prieskumnej činnosti ústavného súdu. Ide teda o návrh sťažovateľa, ktorý je zjavne neprípustný.

18. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že v danej veci nie je daná jeho právomoc, ústavná sťažnosť je oneskorená, neprípustná alebo zjavne neopodstatnená, uvedený záver zároveň znamená, že v danej veci ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a teda nie je splnený jeden z predpokladov pre vyhovieanie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

19. Vzhľadom na zjavnú neprípustnosť ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd konštatuje zrejmu bezúspešnosť uplatneného práva, a tým nesplnenie podmienok na ustanovenie advokáta.

20. Podľa § 43 ods. 3 ZUS k návrhu na začatie konania musí navrhovateľ priložiť plnomocenstvo pre advokáta. Podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZUS ústavný súd môže odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia, a ústavný súd nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37.

21. Ústavný súd z uvedených dôvodov podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZUS ústavnú sťažnosť odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu